

Ki áll ított m últ 3. fejezet

Ariana, cs üt ört ök 26 december 2019 - 13:08:25

3.

Jeremy k ét napig b írta. Mason nem jelentkezett, Q pedig nem tudta elviselni a gondolatot, hogy haragszik r á. Azt a p ár percet, m íg Mrs. Andrews feltartotta, k ínszenved ésk ént élte meg, legsz ívesebben f élbeszak ította volna az asszonyt a mondand ója k özep én. Szinte felrohant a l épcs Qn, azt án megtorpant, miel Qtt kopogott volna. Mi az istent m qvel? Csak az ért nem futamodott meg, mert akkor h üly ét csin ált volna mag áb ól. A ajt ó egy ébk ént is hamarosan kiny ílt.

Ha cseng Qt szereln ék fel, k önyebb lenne? vigyorgott r á Mason.

Kapd be morogta Jeremy, mire Mason felnevetett. Ber ántotta a szob áj ába, az ajk át az öv ére tapasztotta, Jeremy pedig hamar elfelejtette, hogy besz élget ést tervezett. Engedte, hogy Mason kih ámozza a ruh áib ól, felizz ítsa az összes érz ék ét, v ég ül birtokba vegye a test ét. Amikor visszatál ált a gondolataihoz, csak akkor kezdett azon kattogni, hogyan tov ább. Mason azonban megel Qzte.

Itt alszol?

Jeremyt hirtelen érte a k érd és.

A sz üleid mit sz óln ának?

Mason halkán elnevette magát.

Amikor hazaj öttem, mindent elmondtam. Ap ám nem repesett, de nem v ágott ki a h ázb ól. Any ámat meg ismered. Jeremy b ólintott. Mason felk öny ök ölt, fel é fordult, hosszasan b ámulta.

Mi az?

H úzod az id Qt k öz ölte Mason, ez úttal a vid áms ág minden jele n élk ül. Nem maradsz, ugye?

Nem tudom s óhajtotta Jeremy. Nem b írta állni Mason pillant ás át, a plafont f ürk észte inkább.

Mi ért?

Mert nem l átom értelm ét bukott ki Jeremyb Ql. Mason felkacagott mellette. A h át ára fordult, az arc át a kez ébe temette.

Tudod, az elm últ hat évem azzal telt, hogy azon fil ózzak, mi lett volna, ha pr ób álkozzom n álad. Most m ár tudom, hogy nem lett volna érdemes.

F ájt. Jeremy belegondolt, mennyire v ágyott egyetlen apr ó jelre, f Qleg a cs ók ut án, de Mason mintha h átat ford ított volna neki, m ég a tal álkoz ásaik is ritkultak. Felszakadtak a sebek.

Akkor m ég érdemes lett volna pr éselte ki mag áb ól. Kics úszott az ágy sz él ére, h átat ford ított, mert minden igyekezete ellen ére, k önynek gy qltek a szem ébe. Évek óta nem fordult el Q vele, hogy ennyire maguk al á gy qj ék az érzelmei. Erre is csak Mason k épes &

Most m ár nem.

A kijelent és m ög ött k érd és lapult. Jeremy megr ázta a fej ét.

Mindketten m ás emberek lett ünk.

Az felt qnt felelte Mason halkán. Be vagy fordulva.

És akkor? Jeremy nem akart d ühbe gurulni, de az önnuralma felmondta a szolg álatot. Am úgy meg a cs ókot is letagadtad. Úgy tett él, mintha meg sem t ört ént volna. Milyen pr ób álkoz ásr ól besz élsz?!

Tétova ujjakat érzett a gerince mentén, ösztönösen megfeszült. Mason mozgolódott, még tétőzött, két kezét a vállára csúsztatta, lágyan, de határozottan masszírozni kezdte. Jeremy önkéntelenül lehunyta a szemét.

Nem álltam készen – mondta Mason halkán. Egyfolytában harcoltam. Festeni akartam, de a sportot választottam el. Tétőztem akartalak, apámék megfeleséget és unokákat. Nem bírtam vállalni a vágyaim. Sajnálom.

Jeremy nem felelt, de nem is rázta le Mason érintését, így a férfi felbátorodva folytatta.

Aztán elegendő lett. Nem bírtam megélni, csak hogy alkotok. A többi vágyam is nehezen nyomtam el, végül alkalmi kalandokba bonyolódtam.

Mi billentett át? – érdeklődött Mason kíváncsian. A masszázshatott, érezte, hogy egyre inkább ellazul, csökken benne a feszültség.

Az egyik srác filozófiát tanult. Megkérdezte, hogyan képezem el magam tétőzve ülve. Nevetséges, de elbírtam magam. Utáltam az utat, amin jártam. Egyre kevésbé érdekelt az egész, le is buktam.

Hm.

Jeremy felmorrant, ahogy Mason a nyakába csókolta.

Feküdj vissza! – súgta a férfi a fülébe. Mellette akarok ébredni.

Jeremy gondolkodás nélkül teljesítette a kérését. Sosem aludt még ilyen jól, mint most, Mason ölelve &

Ma nem hívtak buliba?

Hm? – Mason felpillantott, Jeremy pedig rajtakapottan fordította el a tekintetét.

Csak hallottam, hogy a csapattársaid valami házibulit emlegettek – motyogta Jeremy. Mason ismét hűmmögött, és elgondolkozott, mert szíve ült el tőlük az ösvény.

Nem mentem – szökött vissza.

Azt látom – felelte Jeremy. A kíváncsisága erősebbnek bizonyult, pedig úgy tudta, Mason le akarja zárni a témát. De miért nem?

Mason megvonta a vállát, és csendben ment tovább, aztán bevárt Jeremyt, amikor ismét elfértek egymás mellett. Már csukott szemmel is tudtak volna a tisztáson közlekedni, ami a kedvenc helyük felé vezetett. Kelllett is ez a rutin, mert nélkülsőtben botorkáltak haza, az elemlámpa vagy a mobilfényénél.

Nem volt kedvem.

Bevagy rájuk valami ért? – faggatózott tovább Jeremy. Mason elnevette magát.

Nem, dehogy. Csak veled jobban szeretek lenni – mondta, Jeremy pedig egy pillanatra levegőt sem kapott. Mason elmosolyodott. – Mások érdeklik őket, mint engem. Kedvelem mindannyiukat, de sokszor untatnak.

Jeremy felsóhajtott. Majdnem félreértette Mason szavait. Gyorsan elhessegette magától a reménykedés és gondolatát.

Mason csak barátjaként tekint rá, nem ringathatta magát hamis illúziókba.

A hátát a fának vetette, onnan nézte a szürkeülőkhatárt. Mason a hátán még ott pakolászott.

Mit szólnál egy kis tiloshoz?

Már megint mihez? – fordult vissza Jeremy. Mason vigyorogva tartott felé egy üveget. Jeremy megcsóválta a fejét. Ez Masonhoz képest egészen lájtos kihágásnak számított, és úgyis feleslegesen ellenkezne. Masonnak nem tud nemet mondani.

Na?

J ó.

Mason hamar elázott. Jeremy nem tudta volna megmondani, Q ivott-e ennyivel kevesebbet, vagy sokkal jobban bírta, de az utóbbi tényleg valóságosnak látszott. Mason már szinte mindenben nevetett, Jeremy egy idő után feladta az értelmesebb kommunikációt vele. Egy darabig rögtönzött rajta, ahogy a fiú össze-összeakadt a nyelvvel, vihorászva magyarul, de kezdett kár és kérdés járni, Qt pedig várta haza. Felsegítette Masont, és szinte cibálta egy észúton, mert a fiú mindenfelé leragadt volna megcsodálni, pedig nap mint nap láthatta Qket.

Hát ti? szült ki Mrs. Andrews a nappaliból, de szerencsére úkra nem jött ki.

Én mindjárt megyek is, nem zavarok, de Masonnál maradt a kőnyom a darabja Jeremy, és a fal takarásában levette Mason cipjét.

Vetkőztetsz? viccelődött a fiú, szerencsére suttogva, mire Jeremy felsóhajtott. Maga után húzta Masont a szobába, de épphogy bezárta belülről az ajtót, amikor a fiú meglepte: belemart a pulóverébe, a falnak taszított, és a szájára szorított a sajátját.

Jeremy mozdulni sem tudott dőbbenetében, csak hagyta, hogy Mason végignyáljon az ajkán, de hiába próbált bármilyen viszonzást kicsikarni, mert Jeremy teljesen lefagyott. Mason felsóhajtott. Egyik kezével átölelte a derekát, a másikkal megátmaszkodott a feje mellett, miközben a fiú eléhez hajolt.

Jeremy sógta, forró lélegzete szinte perzselte a fiú bőrére, Q pedig beleborzongott abba, ahogy Mason kiejtette a nevét. Csak egyszer &

Amikor a száján ismét megtámaszkodott, Jeremy esetlen ül csókolta vissza. Még sosem csókolózott azelőtt, & Mason hazudott. Nem érte be ennyivel, újra és újra az ajkára hajolt, egyre szenvedélyesebbre vette, Jeremy szinte felgyulladt az érintéseitől. Aztán Mason keze lejjebb siklott, végig Jeremy mellkasán, beakasztotta a farmer szélébe, és két ujja bekúcsoskodott a derekánál az anyag alá. Jeremy pánikszeregően húzódtól. Mason azonnal elengedte, mégis hárított, kereste a tekintetét. Jeremynek fogalma sem volt, mit mondjon. Figyelte, ahogy a fiú az ágyához megy, háttal ledobja magát rá, a kezébe temeti az arcát, mielőtt rögtön kezdene.

Azt hiszem, nagyon berúgtam szólalt meg. Elvette a kezét a szemétől, és Jeremyre vigyorgott. Haragszol? Jeremy megrázta a fejét. Bár azt nem tudta volna megmondani, pontosan mit érez, haragot biztos nem.

Akkor jó jegyezte meg Mason, és az oldalára fordult. Jó éjt!

Jeremy szinte menekült a szobából, annyira felkavarta a dolog. Fogalma sem volt, hogyan fogja ezt másnap tisztáznia. Pedig Q az első Q sokkot leszámítva, minden másodpercet élvezett. Kíváncsi, amikor Mason tőbbet akart, akkor megrémült. Na és a rá dőbbenést, hogy Mason azonnal megbánta &

A szokott helyen találhatok?

Jeremy észre sem vette az ábrándos mosolyt, ami az arcára költözött, még Simon meg nem említette.

De jó kedved lett.

Jeremy azonnal elkomorodott. Igazság szerint pont az értelmét kívánta a férfiből, hogy megkérje, ne várjon rá tovább.

Hiába gyanított, hogy ami Masonnal most köztük van, ideiglenes, mert hamarosan ismét kilép az életéből, de azt már ennyiből is tudta, hogy ezek után esélytelen lesz komoly kapcsolatra.

Jó, most meg ráncolod a homlokod jegyezte meg Simon. Mi jár a fejedben?

Jeremy elszánta magát. Két napja késztült rá, nevetségesnek tartotta, hogy eddig húzta.

Legutóbb idét kértem tőled.

Igen. Le akartál zárni valamit. Gondolom, elkerült a kapcsolat felelte Simon, mire Jeremy bólintott. Hát, ez kínos lesz, azt el Qre sejtette.

Nem sikerült.

A férfi ráemelte a tekintetét, a kezében félúton megakadt a villa. Jeremy direkt nem folytatta, remélte, hogy nem neki kell kimondania.

Lezární?

Jeremy ismét bólintott. Simon letette az evőeszközt, az asztalra könyökölt a tányér mellett, a kezére támasztotta az állát, úgy nézett rá. A családotsága nyilvánvaló volt.

És nem is fog sikerülni?

Jeremy villámgyorsan megrázta a fejét. Majdnem felnevetett kinyíában.

Legutóbb hat évig nem sikerült elfelejteni. Van kedved annyit várni?

Nincs.

Erre tippeltem s óhajtotta Jeremy. Sajnálom. Kedvellek, de talán jobb, ha maradunk egyszerre munkatársak.

Jeremy úgy döntött, véget vet a kínos beszélgetésnek. Egyébként sem nagyon bírt enni, csak turkálta az ételt, most pedig jobbnak látta inkább lelépni Simon közeléből. A férfi nem marasztalta, amikor visszanézett az étterem ajtajából, Simon továbbra is ugyanabban a pozícióban ülve meredt maga elé. Jeremy nem értette. Hiszen még semmi sem történt köztük, nem hitte volna, hogy megviseli.

Mi a terv? írta vissza Masonnek.

Meglepetés érkezett a válasszal. Jeremy ismét elmosolyodott. Hirtelen könnyek érezte magát, és alig várta a délutánt.

Negyed órával a találkozás előtt, mielőtt indult volna, újabb üzenetet kapott.

Várlak.

A csatlakozásán nem tudta, mit érezzen. A pokrócon széken elrendezve hevert egy piknikkosár, egy üvegbor, és Mason vigyorogva. Nem mondták ki, hogy randiznak, de nem is kellett. Túlágon nyilvánvaló volt. Ez néhanapján megrémítette Jeremyt, mert tudta, hogy Mason nem marad örökre vele, hanem csupán hetek kérdése, hogy visszamenjen. Ez a gondolat pont elégnak bizonyult, hogy elszálljon a jókedve. Ült a székében, és küzdött a depresszióval. Most minden annyira tökéletes, sokkal inkább, mint hat éve. Túlsem éli, ha megint elválnak & Lassan sétált a közös helyük felé. Rendezni próbálta az érzéseit, hogy Mason ne vehesse rajta észre, min megy keresztül. Azt akarta, hogy amíg tart, tökéletes legyen.

Késtem?

Mason megrázta a fejét, és ellépett a fától, aminek eddig támaszkodott. Megcsókolta, röviden és lágyan, aztán leült a takaróra, és elkezdett kipakolni a kosárból.

Remélem, még ugyanazok a kedvenceid. Inkább mindenből csináltam, ha mégsem.

Jeremy felnevetett. Helyet foglalt Masonnal szemben, és csendben evett, a férfit figyelte. Masonnak még a tekintete is mosolygott rá. Jeremy belegondolt, háányszor nézett így rá fiatal korukban, de Q valahogy sosem jött rá, miért.

Nevetségesen vak volt.

Valamit ünnepelünk? kérdezte, amikor Mason a borért nyúlt.

Aha. A sikeres válasszal felelte, Jeremy pedig összevonta a szemöldökét. A férfi beszélt ugyan neki arról, hogy talán rendben lezární a folyamat, de sosem árult el semmi konkrétumot.

Azaz?

A volt feles égem & H q, de tetszik a m últ id Q szak ította f élbe saj át mag át Mason. Sz óval megsz ívta. A f Qn öke feles ége f él éve figyelteti Qket. Akadt n éh ány k ép, amit k ölc s önadott az ügyv édemnek vigyorgott diadalittasan. Sz óval megh átr ált, és hirtelen k épes volt az egyezs égre. Felezt ünk mindent, és ör ökre megszabadultam t Qle. Tegnap írtam al á a pap írokat, csak & kellett egy kis csend ut ána.

Ez ért r ázt ál le este jelentette ki Jeremy. Akkor nem értette, most viszont teljesen tiszta lett minden. Nem tudta, mit érezzen. És hogyan tov ább? k érdezte f élve. Mason v állat vont, majd kit ölt ötte a bort, és fel é ny újtotta a poharat. Jeremy keze megremegett, amikor elvette t Qle.

Nem tudom. Nem k öt semmi. A szerz Qd éseim nem hat ározz ák meg, hol élek. Sz óval Jeremy egy pillanatra elakadt, a pokr óc mint áj át b ámulta, ujjaival k övette az ív üket, miel Qtt újra feln ézett volna. Sz óval rajtad m úlik. Mason bizonytalannak t qnt. Arra eml ékeztette Jeremyt, amikor m ég hat éve arr ól faggatta, mi t ört ént azon az est én, mert Q nem eml ékszik. Jeremy el Qsz ör gondolt r á, hogy ha akkor szembes íti, a fi ú biztosan megt ört volna. De tal án t ül kor án &

Elmosolyodott.

Akkor majd kital áljuk. Siet ünk?

Mason megr ázta a fej ét. K özelebb hajolt hozz á, megcs ókolta. A cs ókban annyi íg éret lapult, hogy Jeremy nem tudta eld önteni, att ól sz éd ül-e, vagy a bort ól &

V ége.

[El Qz Q](#)